

SYNCHRONICITEIT

De filosofie is dat de wetmatigheid in de natuur de *causaliteit* is. Als de band tussen oorzaak en gevolg alleen statisch geldig is of alleen maar relatief waar blijkt te zijn, dan is ook het causaliteitsbeginsel relatief en wordt hiermee verondersteld dat er meerdere factoren bestaan die ter verklaring nodig zijn. Het vasthouden aan causaliteit is dan een eenzijdige waarneming van oorzaak en gevolg.

Waar causale verklaringen weinig tot geen bevrediging opleveren zullen we ons dienen af te vragen of a-causale verschijnselen niet alleen mogelijk kunnen zijn maar ook kunnen optreden. Binnen onze ervaring ligt een onmetelijk gebied dat de reikwijdte van de wetmatigheid in evenwicht houdt. Het is de wereld van het *toeval* dat niet causaal verbanden lijkt te zijn met de daarmee samenvallende feitelijk situatie. Wanneer het causaliteitsprincipe relatief is en het merendeel van de toevallen causaal verklaard kunnen worden er een rest over moet blijven die a-causaal is.

Dit is de wereld van het toeval dat niet causaal verbonden blijkt te zijn met de feitelijk situatie. De afstand hierin heeft geen invloed maar laat zich tot een psychische nul reduceren en zelfs tijd heeft hierop geen invloed Dit alles betekend dat het niets te maken heeft met energieën aangezien causaliteit verondersteld dat het bestaan van ruimte en tijd omdat alle waarneming uiteindelijk *bewegende lichamen* ten grondslag liggen. We hebben dus niet te maken met oorzaak en gevolg maar met een samengaan in de tijd van psychische aard, een soort gelijktijdigheid, synchroniciteit genoemd als equivalent tegenhanger van causaliteit.

Synchroniciteit: Een onverwachte inhoud die direct of indirect gerelateerd is aan een objectieve uiterlijke gebeurtenis die samenvalt met de gewone psychische toestand.

Het synchroniciteitsfenomeen bestaat uit twee factoren:

1. Een onbewuste voorstelling komt direct(letterlijk) of indirect(gesymboliseerd of aangeduid) in het bewustzijn als een droom, inval of vermoeden
2. Met deze inhoud valt een objectief feit samen.

Synchronistische gebeurtenissen berusten op de gelijktijdigheid van twee verschillende psychische toestanden. De ene is de normale, waarschijnlijke en de andere de causaal niet uit de eerste herleidbare toestand, namelijk de kritieke beleving en welke pas achteraf kan worden geverifieerd.

Doorslaggevende factoren van de onbewuste psyche zijn de *archetypen*, die de structuur van het onbewuste uitmaken. De archetypen zijn normalen factoren die onbewuste psychische verschijnselen regelen; het zijn gedragspatronen. Tevens hebben deze archetypen 'specifieke lading', dat wil zeggen een numineuze invloed ontwikkelen die zich uiten als affecten. Het affect zorgt voor een gedeeltelijk daling van het mentale niveau waardoor de mogelijkheid bestaat dat onbewuste inhouden zich in het bewustzijn binnendringen. De uiting van deze onbewuste inhouden kennen wij ook als de dromen welke zich tijdens de slaap voordoen. Maar ook fantasieën, mythen, sprookjes en sagen zijn uitingen van onbewuste inhouden.

(bron: C.G. Jung, Synchroniciteit. Een a-causaal, verbindend beginsel)

Synchroniciteit: een eenvoudig voorbeeld:

Heeft u het wel eens meegemaakt dat u iemand belt en de telefoon van de ander is in gesprek of niet bereikbaar? Nadat u toch in gesprek komt met de ander blijkt dat de andere op hetzelfde tijdstip u aan het bellen was.

Zo zijn er talloze voorbeelden aan te brengen.

Wanneer men naar synchroniciteit gaat leven gaan er veranderingen plaatsvinden. U gaat leren inzien dat wat er in de buitenwereld aan de hand is ook bij u innerlijk aan het werk is. Inzichten in de innerlijke wereld zijn een stap in de richting van verandering. Alles wat u opvalt, maar ook wat u niet opvalt, heeft dan een betekenis over wat er bij uw innerlijk aan de hand is. Er bestaat dan geen toeval meer, maar het is synchroniciteit geworden. U bent dan niet meer overgeleverd aan het noodlot maar u leeft in synchroniciteit.

Wezenlijke veranderingen van instelling zijn psychische vernieuwingen die als regel door symbolen van wedergeboorte in dromen en fantasieën begeleid worden. In de ziel heerst een zekere kracht om dingen te veranderen en de andere dingen zijn daaraan ondergeschikt. De emotionaliteit van de menselijke ziel is de hoofdwortel van deze dingen. Een ieder kan dan alles beïnvloeden als men in grote overmaat van gevoelens raakt en men moet dat dan juist op het dat moment doen wanneer die overmaat hem overkomt en met de dingen doen die de ziel hem voorschrijft.

(bron: C.G. Jung, Synchroniciteit. Een a-causaal, verbindend beginsel)

Alle dingen worden overvloediger gemakkelijker en beter voortgebracht, als ieder dat gene doet wat bij zijn aanleg past dit op het juiste moment doet, en de overige zaken aan een ander overlaat.

Plato